

for vil jeg, selv om man skulde synes, at det var meget for store Forventninger, tilstaae, at jeg i Gymnastikundervisningen seer Begyndelsen til langt betydeligere Foranstaltninger, til, at en ikke ringe Deel af den militaire Dannelse kunde blive local; som den for Dies bliffet er, vil jeg indrømme, at den ikke er istand dertil, men jeg troer, at den fortjener den allerførste Opmærksomhed, saa at man, langt fra at trænge denne Undervisning tilbage, snarere skulde gaae den modsatte Vej, skulde søge at give den hele legemlige Uddannelse en saadan Udvikling, at den kunde faae en langt større Betydning med Hensyn til de Fordringer, der gjøres til det værnepligtige Mandskab, end den nu kan faae. Her er jo forøvrigt slet ikke Tale om nogen Lov, der skulde gaae ud paa at have Gymnastikundervisningen, men kun om, at Administrationen, hvor de stedlige Forhold gjøre det ønskeligt, skal være bemyndiget til at fritage for Gymnastikundervisningens Udvøelse. En saadan Lov er imidlertid aldeles overflødig, thi hvor saadanne ganske særlige Forhold ere tilstede, anseer Administrationen sig for fuldkommen berettiget til at indrømme, at Gymnastikundervisningen hviler. Naar f. Ex. en Mand i høj Grad er nedtyngt af Alde, eller naar man til nogle Skoler maa tage Lærere, der ikke have gennemgaaet noget Undervisningskursus i Gymnastik, saa anseer Administrationen sig for aldeles berettiget til at indrømme, at denne Undervisning i saadanne Tilfælde hviler. Jeg maa altsaa ansee Loven for overflødig; men jeg maa desuden ansee det for ikke uden Betænkelse, om man ved at lade denne Lov gaae videre skulde ligesom antyde, at der til det Slags Foranstaltninger behøves særlige Love. Det maatte navnlig vække Betænkelse hos dem, der ønskede at samvirke med Thinget, naar de saae, at der blev gjort saa strenge Fordringer til Administrationen, at der skulde gives en særlig Lov, naar f. Ex. en Lærer, der var fuldstændig Krøbling, og som ikke havde lært Gymnastik, skulde fritages for at undervise deri. Uden at jeg derfor vil lægge den ene eller den anden Stemning med Hensyn til Gymnastikundervisningen ind i Thingets Beslutning, maa jeg for Administrationens Skyld ansee det for at

have ikke liden Betydning, om man lader denne Lov gaae videre, thi dersom man vilde rette sig efter denne Beslutning, vilde deraf jo følge, at man fremtidig ikke vilde give saadanne Fritagelser, som man nu anseer sig fuldkommen berettiget til at give, og det vilde jo netop modvirke det, man tilsigter; da i alt Fald Betydningen af, at man lader Lovforslaget gaae videre, ikke kan staae aldeles klar, skulde jeg ansee det for ønskeligt, at den ærede Forslagsstiller tog sit Forslag tilbage.

G. Petersen: Naar den ærede Rigsdagsmand, der nu fattede sig, udtalte, at Gymnastiken har sin Betydning, og naar han ligesom søgte at formaae til at indskærpe eller dog i alt Fald overholde Loven i den Henseende, saa har dette netop paa Grund af den særegne Stilling, han i denne Sag indtager, sin store Betydning, og det er derfor, jeg ikke synes at kunne holde mig tilbage. Jeg maa gjøre den ærede Rigsdagsmand saavel som flere, der lægge særlig Vægt paa denne Undervisning, opmærksom paa, at de maae erindre, at man her har med Drengene at gjøre, der gaae ud af Skolen med deres 14de Aar; det er jo desuden Almuesbørn, her er Tale om, som fra deres 14de til deres 22de Aar blive anvendte til strengt Arbejde, og hvorledes kan man da troe, at den Smule Behændighed, der er kommen ind ved Gymnastiken i Skolen, dersom der overhovedet er kommen nogen saadan, ikke er dunstet bort, før de blive 22 Aar. Man maa ikke i den Henseende forelægge os nogen Erfaring. Denne Sag er især med at svinge sig op til en vis Høide, og den ærede Rigsdagsmand maa vide, at det har man ogsaa mærket omkring paa Landet. Man har jo saaledes omsendt Prøvefoe, der skulde bruges ved Gymnastiken; hvorvidt den ærede Rigsdagsmand har havt Andeel deri, veed jeg ikke, og det er ogsaa ligemeget, fra hvem det er kommet, men det beviser, at man nu lægger Mere deri end tidligere. Da Landboerne kun kunne betragte denne Sag som en Ubehagelighed, da den ikke kan føre til det Maal, som man søger at fremme derved, og ikke kan medføre nogen anden Nytte, end at Landbostanden er utilfreds dermed, skulde jeg derfor meget